

Biblioteca Centrală
Regiunii
București-Dava

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 671

marți 21 august 1962

12 pagini 25 bani

Marea sărbătoare a poporului

Se împlinesc 18 ani de cînd, în condițiile înaintării victorioaselor armate sovietice, a fost declanșată insurecția armată organizată și condusă de Partidul Comunist din România. Răspunzînd chemării partidului, armata romînă a întors armele împotriva trupelor fasciste și a continuat apoi lupta, cîot la cîot cu eroica armată sovietică, pînă la victoria deplină asupra Germaniei hitleriste. În focul războiului dus împotriva fascismului s-a făurit frăția de arme romîno-sovietică, s-a întărit prietenia frățească dintre poporul nostru și popoarele sovietice.

Insurecția de la 23 August 1944 a constituit începutul revoluției populare. Sub conducerea partidului, masele s-au ridicat cu o forță nestăvilită la lupta pentru înfăptuirea reformelor democratice, pentru cucerirea puterii.

În anii puterii populare, milioane de oameni ai muncii au desfășurat o uriașă activitate pentru a înfăptui, sub conducerea partidului, sarcinile construcției socialismului, au urmat cu încredere politica marxist-leninistă a partidului nostru, bazată pe analiza temeinică a realității, pe cunoașterea profundă a legilor obiective ale trecerii de la capitalism la socialism.

Optsprezece ani înseamnă puțin în seculara istorie a unui popor, dar prin amploarea și profunzimea transformărilor petrecute în răstimpul lor, prin marile realizări obținute, cei 18 ani care au trecut de la 23 August 1944 nu-și au seamăn în viața zbuciumată a țării noastre.

De atunci, din acea zi de august a anului 1944, a început cu adevărat istoria contemporană a patriei noastre, istorie care a înregistrat uriașul ei salt spre viitor. Legende populare vorbesc ades de voinic care crește într-o zi cît alții într-o lună, într-o lună cît alții într-un an. Voinicul acesta de neînfrînt a devenit astăzi alevea țara întreagă, care, condusă de partid, s-a transformat dintr-o țară cu o industrie slab dezvoltată și o agricultură înapoiată într-un înfloritor stat industrial cu o agricultură în continuă dezvoltare.

Ceea ce caracterizează ansamblul operei de construcție socialistă este dezvoltarea multilaterală rapidă a forțelor de producție, temelia traică a industrializării socialiste. Sub conducerea partidului economia națională a țării noastre s-a dezvoltat pe o linie mereu ascendentă, echilibrată, toate ramurile crescînd armonios, în ritm susținut. În anii puterii populare au fost create noi ramuri industriale, s-au construit numeroase întreprinderi, a fost îndeplinit înainte de termen planul decenal de electrificare a țării. Partidul a promovat consecvent politica de industrializare socialistă, punînd în centrul atenției dezvoltarea industriei grele și în primul rînd a industriei constructoare de mașini, factor hotărîtor în crearea bazei tehnice materiale a socialismului, în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei.

Cîteva cifre sînt pe deplin edificatoare din acest punct de vedere. În anul 1961 producția industrială a fost de aproape 5 ori și jumătate mai mare decît în 1949, producția industriei constructoare de mașini, a industriei energiei electrice și a materialelor de construcție a fost de peste 12 ori mai mare decît în 1938, iar a industriei chimice de peste 14 ori mai mare față de același an. Numai în trimestrul I al acestui an, am produs de 2-3 ori mai multă energie electrică, fontă, oțel, produse sodice și altele decît în tot anul 1938. În perioada 1949-1961 au fost reutilitate, modernizate și dezvoltate aproape 500 de întreprinderi existente și au fost construite peste 280 de întreprinderi și secții noi.

Mari succese au fost repurtate pe tărîmul agriculturii. Marea familie socialistă a patriei a crescut an de an mai puternică, mai unită de-a lungul și de-a latul țării. În primăvara acestui an a avut loc un mare eveniment istoric în viața poporului nostru: terminarea colectivizării agriculturii, victoria definitivă a socialismului și în satele Republicii Populare Romîne. Obiectivul stabilit de Congresul al III-lea al P.M.R. în domeniul transformării socialiste a agriculturii a fost astfel realizat cu aproape 4 ani înainte de termen.

Sporirea producției vegetale, agricole și animale a asigurat satisfacerea nevoilor crescînde de consum ale populației și a cerințelor aprovizionării industriei cu materii prime.

Pe baza dezvoltării industriei și agriculturii, a creșterii venitului național, a crescut an de an bunăstarea celor ce muncesc. În ultimii 12 ani salariul real a crescut de 2 ori, iar cheltuielile statului pentru acțiuni social-culturale au crescut de 5 ori. Au luat un mare avînt construcțiile de locuințe. Volumul desfacerilor de mărfuri prin comerțul socialist a sporit în 1961 de aproape 5 ori față de 1949.

Dar țara nu a devenit în acești 18 ani doar mai frumoasă, mai bogată. În viața ei strălucește tot mai puternic și lumina culturii. O caracteristică esențială a transformărilor ce s-au petrecut în perioada revoluției socialiste o constituie marea avînt al științei și artei, lărga dezvoltare a învățămîntului de toate gradele, ampla răspîndire a cunoștințelor științifice în rîndurile maselor populare. Școli de toate tipurile, instituții de artă și cultură, cărți, ziare, reviste stau la dispoziția oamenilor muncii din patria noastră pentru a le lărgi orizontul, pentru a le dărui cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane, atît de necesare constructorului socialismului.

În anii puterii populare învățămîntul nostru a cunoscut dimensiuni cu totul noi, inimaginabile înainte de 23 August 1944. Numai în anul școlar trecut cursurile celor 15 638 de școli de cultură generală au fost urmate de peste 2 800 000 de elevi, cu peste 1 200 000 mai mult decît în anul școlar 1938-1939. Cele 930 de școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri au fost frecventate în anul trecut de 223 890 de elevi. Hotărîrile de partid și de stat cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani, cu privire la trecerea la școala de

Desen de MARCEL CHIRNOAGA

Sub atotbiruitorul steag al partidului

Cu 18 ani în urmă, la 23 August 1944, în condițiile favorabile prilejuite de victoriile istorice ale armatei sovietice și ale ofensivei ei eliberatoare pe teritoriul țării noastre, Partidul Comunist din România unind în jurul său forțele patriotice populare, a înfăptuit insurecția armată, deschînd o nouă etapă în istoria patriei noastre, etapa revoluției populare.

Pentru poporul nostru ziua de 23 August este ziua celei mai mari sărbători, ziua în care i s-au deschis larg orizonturile spre viața pentru care zeci de ani au luptat cei mai buni fii ai clasei muncitoare.

Este bine cunoscută starea de înapoiere economică și socială a Romîniei burghezo-moșierești, mizeria cumplită și ignoranța în care era ținut poporul. Învățămîntul nu făcea nici el excepție de la această regulă generală a regimurilor de exploatare. Transformat într-un instrument de dominație, de asuprire a poporului, sistemul de învățămînt burghez era astfel organizat încît zeci de mii de copii rămîneau în fiecare an în afara școlii, sporînd necontenit numărul milioanele de

COSTIN NĂDEJDE
adjunct al ministrului
Învățămîntului

plu: în anul școlar 1932-1933, numai jumătate din numărul copiilor între 7 și 11 ani frecventau școala primară. Școala burgheză urmărea să dea tineretului o concepție idealistă despre lume, cultiva misticismul și naționalismul șovin, obscurantismul, încerca să înăbușe orice tendință spre progres. Mulți dintre tineri terminau liceul de altă dată fără a apuca să facă măcar o singură experiență de laborator. Cele mai multe școli erau dealfel lipsite de laboratoare și de aparatura necesară, învățămîntul fiind cu totul rupt de viață, de realitate.

Partidul Comunist din România a demascat în anii grei ai ilegalității caracterul reacționar al școlii burgheze. În apelul adresat de partid în august 1933 „Către învățătorii și institutorii șomeri, către toți membrii săraci ai corpului didactic” se arăta că 7000 dintre învățătorii și profesorii sînt fără posturi, guvernul lăsîndu-i pradă foamei și mizeriei.

dre didactice devotate cauzei poporului, au urmat indicațiile partidului, luptînd pentru o școală democratică, pusă în slujba luminării poporului. Dar o asemenea școală nu a putut fi creată decît în anii puterii populare, sub conducerea partidului de avangardă al clasei muncitoare. În lumina documentelor Conferinței naționale din 1945 a P.C.R., în anii care au urmat s-au luat măsuri pentru lichidarea neștiinței de carte, pentru asigurarea obligativității învățămîntului de 4 ani. Porțile școlilor s-au deschis pentru fiii oamenilor muncii.

Problema reorganizării întregului sistem de învățămînt a constituit unul din obiectivele programului de luptă al partidului. Înăptuirea reformei învățămîntului din 1948 și documentele ulterioare elaborate de partid au dat școlii noastre o orientare nouă, un conținut adecvat acestei orientări, la baza căruia stă principiul partinității învățămîntului, astfel ca tineretul patriei noastre să capete o instrucție într-adevăr științifică și un profil moral la dimensiunile eticii comuniste. Prin reforma din 1948

Pregătiri pentru noul an școlar

MĂSURI LUATE DIN TIMP

Cu sprijinul Comitetului orașesc P.M.R. și al Comitetului executiv al sfatului popular, secția de învățământ a raionului Roman a luat din timp o serie de măsuri menite să ducă la asigurarea unor condiții tot mai bune pentru desfășurarea procesului de învățământ.

Încă din luna martie a fost încheiat contractul cu întreprinderea comunală locală pentru efectuarea reparațiilor curente la clădirile de școli. Astfel a fost posibil ca imediat după încheierea cursurilor, la majoritatea școlilor din oraș, ca și la școlile din comunele care țin de acesta — Cordun, Simionești, Cotu Vameș și Horia — să înceapă reparațiile curente și spoielele interioare. Ca urmare, cele mai multe dintre școli erau gata să-și deschidă porțile încă de la 1 august. Printre acestea pot fi citite școlile de 8 ani nr. 1, 2, 3, 4, 5 și 6 sau școlile din Cordun și Simionești. Merită a fi evidențiată Școala de meserii nr. 2, care a efectuat cu forțe proprii curățenia interioară a localului, realizând astfel o economie în valoare de aproximativ 20.000 lei.

La Școala de 8 ani nr. 7, unde se execută reparații capitale, înlocuindu-se plafoanele, turnându-se planșee din beton și parchetându-se toate clasele, lucrările sunt foarte avansate, deși volumul lor este mare. Până la începutul lunii septembrie și această școală va fi complet gata. Tot atunci va fi dat în folosință și laboratorul nou construit pe lângă școala medie din oraș.

Elevii din Roman vor primi în dar în anul acesta și localuri școlare noi. Unul dintre acestea, cu 5 săli de clasă, se înalță chiar în cuprinsul orașului, iar altul, cu 4 săli și laborator, în comuna Horia.

Pentru asigurarea școlilor cu mobilierul necesar s-a încheiat un contract cu întreprinderea locală „I. C. Frimu”. Aceasta a furnizat secției de învățământ bănci, table, catetre, dulapuri. Mobilierul nou a și fost repartizat școlilor.

S-au făcut de asemenea comenzi de material didactic și utilaje pentru laboratoare, în valoare de 150.000 lei, din care până acum s-au primit și s-au repartizat în școli materiale în valoare de aproximativ 90.000 lei.

În scopul bunei funcționări a celor două internate existente în oraș — unul pe lângă Școala medie, iar celălalt pe lângă Școala de meserii nr. 2 — s-au luat toate măsurile necesare asigurării reparațiilor curente, precum și aprovizionării magazinelor de alimente.

La 1 august a început difuzarea manualelor pentru clasele VIII—XI. În ceea ce privește manualele pentru clasele I—VII,

care vor fi distribuite elevilor gratuit, ele au fost repartizate din vreme școlilor.

În atenția secției de învățământ a stat însă nu numai pregătirea bazei didactico-materiale a noului an școlar, ci și grija pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative a cadrelor didactice. În acest scop învățătorii și profesorii care s-au prezentat la cursurile organizate de I.P.C.D. au fost ajutați prin punerea la îndemână a bibliografiilor necesare. Totodată, în oraș a fost organizat un curs de pregătire pentru cadrele didactice care vor preda noul obiect „Agricultura”.

Toate măsurile luate tind să asigure o cit mai bună desfășurare a muncii noului an școlar, corespunzător condițiilor pe care le-au creat învățământului nostru partidul, statul democrat-popular.

GH. DUMBEAVA
Inspector metodist — Roman

Pregătirea profesorilor de agricultură

Luând măsuri în vederea deschiderii noului an școlar, Secția de învățământ a regiunii Suceava a acordat o deosebită atenție pregătirii cadrelor didactice ce vor preda obiectul „Agricultura” în școlile din regiune.

Cursurile organizate în acest scop au fost conduse de profesori universitari și de un colectiv de

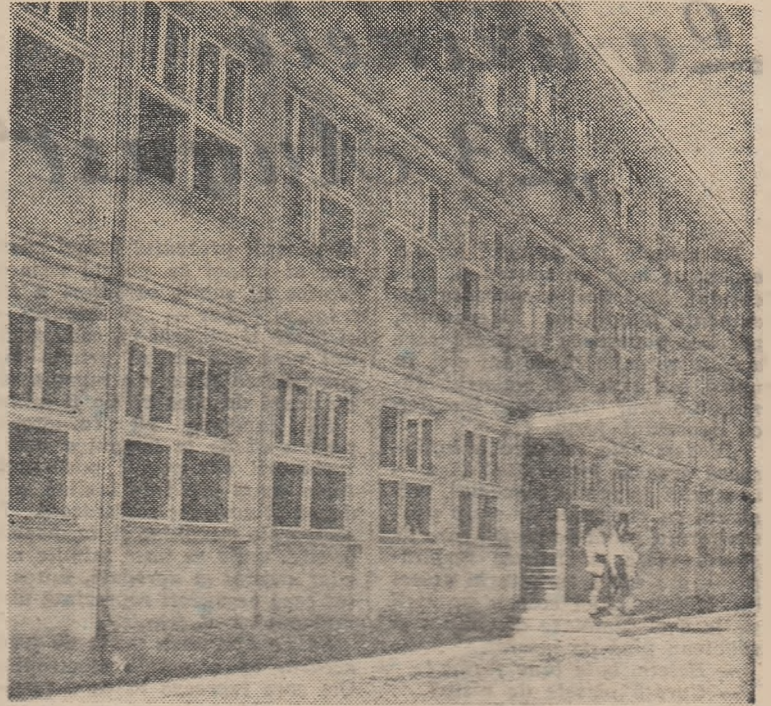
lectori — profesori și ingineri din școlile agricole ale regiunii. Numeroase lecții teoretice și practice au fost ținute de către ingineri și tehnicieni de la stațiunile experimentale agricole din Suceava și Fălticeni. Viitorii profesori au studiat probleme de fitotehnie, legumicultură, pomicultură și viticultură, probleme privind organizarea întreprinderilor socialiste și probleme referitoare la metoda predării obiectului „Agricultura”.

În cadrul celor peste 30 de ore de seminar, cursanții au aprofundat temeinic problemele studiate, au putut cunoaște în adâncime sarcinile ce stau în fața agriculturii noastre socialiste, precum și căile de îndeplinire a acestora. Cu mult simț de răspundere au fost dezbătute problemele legate de pregătirea agricolă a elevilor din clasele V—VIII la obiectul „Agricultura”. În discuții s-a pus un accent deosebit pe predarea problemelor privind fertilizarea solului, mecanizarea lucrărilor solului și întreținerea culturilor, epocile optime de semănat și plantat, problema îngrășămintelor, problema obținerii soiurilor de înaltă productivitate, combaterea dăunătorilor și grija pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective. Toate discuțiile din seminarii au fost legate de sarcinile ce le vor reveni profesorilor de agricultură în școală și în gospodăria agricolă colectivă.

Deosebit de instructive au fost pentru cursanți lucrările practice efectuate pe teren, în stațiunile experimentale din Suceava, Ițcani și Fălticeni sau la centrul școlar din Fălticeni, unde au avut mult de învățat în ceea ce privește organizarea culturilor mari (grâu, porumb, sfeclă de zahăr, cartofi), precum și în ceea ce privește lucrările de legumicultură, pomicultură etc. Ingerii și tehnicienii agricoli le-au dat toate lămuririle necesare, ușurându-le mult cunoașterea problemelor legate de aplicarea programelor de învățământ la obiectul „Agricultura”.

O dată cu încheierea cursurilor s-a făcut bilanțul unei activități ale cărei roade se vor culege încă din primele zile ale noului an școlar.

Prof. M. ION
Fălticeni

Una din noile școli construite în Capitală: școala de 8 ani nr. 128

Școli noi

Pentru fiii muncitorilor și colectivizatorilor din raionul Drăgănești-Vlașca, prin grija organelor locale de partid și de stat s-au construit în acest an noi școli și noi săli de clasă.

Astfel, își vor deschide în curând porțile școlile noi de 8 ani din comunele Călugăru, Botoaroaga și altele. Școlile din comunele Bălăria și Comoara și-au

mărit spațiul prin construirea unor săli noi. Și în comunele Trestinicu și Tomulești lucrările de construcție sînt pe terminate.

Atît școlile noi cît și cele existente sînt gata să-și primească pe oaspeții lor, elevii, într-o atmosferă sărbătorească.

GH. CIOBANU

Cu ajutorul părinților și pionierilor

Ajutate de comitetul de părinți, cadrele didactice ale Școlii de 8 ani nr. 3 din orașul Sighet au terminat din vreme lucrările de pregătire în vederea deschiderii noului an școlar.

Toate sălile de clasă, precum și exteriorul școlii au fost zugrăvite, iar coridoarele, ușile și ferestrele au fost revopsite în ulei. S-a reparat instalația sanitară și s-a procurat combustibilul necesar pentru întreg anul școlar.

S-au terminat și lucrările de

reparare a întregului mobilier al claselor, lucrări care s-au efectuat cu forțe proprii, realizându-se economii în valoare de peste 4.000 lei.

În fața școlii s-a amenajat, cu ajutorul pionierilor și elevilor, un parc de flori. Sălile de clasă, coridoarele sînt împodobite cu flori, cu tablouri și lozinci noi.

Prof. I. PETRE
Sighet

În raionul Tîrnăveni

La secția de învățământ Tîrnăveni, munca de pregătire a noului an școlar se apropie de sfîrșit. Sînt pe cale de a fi pe deplin realizate măsurile care s-au luat în vederea lărgirii rețelei de școli. În același timp, s-au terminat lucrările de reparații și curățenie.

În noul an școlar, în raionul Tîrnăveni vor funcționa 50 de unități școlare de 8 ani, față de 43 cîte au funcționat în anul trecut. Printre localitățile care vor avea, începînd cu anul acesta, școli de 8 ani, se numără comunele Deaj și Custelnic, precum și satele Ceaua, Seuca etc. La 15 septembrie își va începe de asemenea activitatea, în orașul Tîrnăveni, o nouă școală medie. Toate sălile de clasă sînt pe

deplin pregătite pentru a asigura condiții bune de desfășurare a muncii didactice. De exemplu, la Școala medie „Alex. Sahia” din Tîrnăveni, la școlile din Adamus, Gănești, Dîmbău, Satu Nou, Vaidacuța etc., lucrările de reparat și zugrăvit s-au terminat încă din primele zile ale lunii august. Într-o serie de școli din raion sălile de clasă au fost dotate cu mobilier nou, în care scop s-a alocat suma de lei 560.000.

Înfăptuind aceste măsuri, organele învățământului și cadrele didactice din raion urmăresc să asigure condiții cît mai bune de instruire și educare a elevilor.

ALEXANDRU TOTH HARȘANY
Tîrnăveni

Gospodării școlilor

În comuna Trușești, pregătirile pentru începerea noului an școlar s-au terminat.

Noul local al școlii din Drîslea, luminos și încăpător, își așteaptă elevii. Și școala medie din Trușești este gata să-și primească oaspeții într-o atmosferă sărbătorească. La fel sînt școlile de 8 ani din Ionășeni și Buhăceni, ca și școlile din Pășăteni și Ciriței, în care s-au terminat de curînd ultimele reparații și curățenia.

Ca buni gospodari ce s-au dovedit a fi, directorii școlilor din comună s-au îngrijit din vreme și de aprovizionarea cu combustibil. În același timp, cu sprijinul secției raionale de învățământ s-au luat toate măsurile pentru asigurarea manualelor și a rechizitelor necesare începerii noului an școlar.

B. VLAD
Trușești

A sosit mobilier nou pentru școală

INFORMAȚIE

La concursul de texte literare organizat de Ministerul Învățămîntului prin Editura didactică și pedagogică în anul 1961 au reușit următorii participanți, obținînd premii și mențiuni pentru unele din lucrările prezentate:

ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Hiliță D. Grigore (pseudonimul: Hylgry), învățător din Iași, bd. Karl Marx nr. 72 — două premii II și o mențiune.

Cuza Constantin (pseudonimul: Acteon), profesor din Brașov, str. Cloșca nr. 28 — un premiu II.

Jigă Elisabeta (pseudonimul: Eta Burnas), învățătoare din comuna Atirnați, raionul Alexandria, regiunea București — un premiu III și o mențiune.

Frățilă Emil (pseudonimul: Anastasiu Gravu), educator din

Blaj, str. Viilor nr. 9 — o mențiune.

ÎN LIMBA MAGHIARĂ

Kacso Irén (pseudonimul: Kalasz), învățătoare din Miercurea Niraj, str. Gheorghe Doja nr. 6, raionul Tg. Mureș, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară — un premiu III.

ÎN LIMBA GERMANĂ

Hornyacek Iosif (pseudonimul: „Nimic nu se naște din nimic”), învățător din comuna Darova nr. 78, raionul Lugoj, regiunea Banat — două mențiuni.

Cei reușiți la concurs sînt rugați să confirme Editurii didactice și pedagogice adresele de mai sus în vederea obținerii drepturilor ce li se cuvin.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL NOSTRU

La uzinele „23 August”

La uzinele „23 August” nu s-a organizat încă un muzeu al trecutului. Sînt însă numeroase documente fotografice interesante, pe care povestirea unui om care a trăit aproape 20 de ani aici, în uzină, așa cum este maestrul Manole Cornea, le poate însufleși cu deosebită forță.

„Vedeți hala pe care o înfățișează această fotografie? Așa — înnegrită de fumul inecăcios, presărată cu mormane de nisip pentru forme, plină de praful care își scurta viața cu fiecare respirație — așa arăta turnătoria uzinei lui Malaxa. Aici soseau ucenicii pe la 5 și jumătate dimineața și roboteau pînă pe înserat.

- Băiete, bate bine forma!
- Curăță piesele de nisip!
- Pune mîna la încărcat cup-
torul!

Pe atunci eram și eu ucenic. Muncitorii căutau să ne ușureze calvarul încărcării greutăților de zeci și sute de kilograme, dar erau și ei epuizați, iar supra-veghetorii în haine ofițerești, căci uzina era militarizată, se năpusteau imediat și asupra ucenicilor și asupra celor care le luau apărarea...

Maistrul comunist Manole Cornea căută ceva, preț de vreo trei minute, și reveni cu o altă fotografie în mînă.

— Privești aici. În barăcile asta dărăpănate era „căminul” școlii de ucenici. De jur împrejur, pe unde se înalță acum blocurile acestea falnice, se întindea un cîmp de bălării pe care-l pășteau caprele. Știi cum li se zicea: vaca săracului. Noi însă țineam și după un pic de lapte de capră ca după o masă de sărbătoare. Amară viață a-veam noi, ucenicii! Dormeam cîte doi și trei într-un pat din șirurile suprapuse, aveam pentru spălat un singur lighean ruginit, iar drept masă de dimineață o felie de pîine din făină mucegăită, îndoită cu mălai. „Balaurul”, cum i se spunea directorului așazisei școli de ucenici, din pricina izbucnirilor lui de furie, ne amenința necontenit cu închisoarea și ne bătea amarnic.

Dar au venit zilele lui august 1944. Malaxa și slugoii lui de felul „balaurului” au mai încercat să semene teama în rîndul muncitorilor și ucenicilor, să-i fină mai departe în jug. Vîntul înnoitor de august semănase însă încredere, nădejdi și forțe noi în suflete.

Organizația comunistilor din uzină ne-a arătat drumul de luptă, drumul întregii țări, și curînd li s-a dat tălpășița, lui Malaxa și cozilor lui de topor. N-a fost ușor, dar am luptat și am învîns...

„Ei, dar destul am răscolit trecutul întunecat. Haideți mai bine

să vă arăt prezentul uzinei noastre, al uzinei ce poartă numele glorios al marii sărbători a întregului popor — „23 August” — și chiar și viitorul ei, căci partidul ne-a învățat să privim mereu înainte și noi ne îngrijim de pe acum de ceea ce va fi mîine.

Să începem cu turnătoria, pentru că de la imaginea vechii turnătorii am pornit povestirea. Iată-o acum plină de lumină, modernă și complet mecanizată. În sectoarele mecanice și de mașin-unelte, unde se nasc inimile marilor mașini și agregate, aproape tot ceea ce vedeți reprezintă ultimul cuvînt al tehnicii.

Să ne apropiem puțin de freza aceasta cu comandă electronică. Cel care lucrează la ea a terminat de-abia de doi ani școala profesională. Il cheamă Ștefan Voghină. Și-acum haideți la panoul frunțașilor. Vedeți ce scrie? „Cinste tovarășului Ștefan Voghină, frunțaș în întrecerea socialistă închinată zilei de 23 August”.

Vă plac jocurile de artificii? Veniți o clipă să vedeți „artificiile” noastre. Se numesc mașini de sudură automată și din zecile lor de scînteii se prind, într-o îmbinare tracică, traverse mari de metal și bucăți uriașe de tablă. Băieții care conduc aceste mașini fac parte din cea mai tinără promoție de muncitori ai uzinei. În 1944—1945, cînd urmasii școlii profesionale, ei de-abia se nășteau. Sînt, cum s-ar spune, prima generație de muncitori născuți după 23 August 1944. Ii cheamă Nicolae Nicolae, Vasile Topîrceanu și Traian Alexandrescu. Toți trei sudori. Au fost în tot timpul școlii frunțași la învățatură și la practică. De o lună de zile sînt muncitori calificați și acum, în întrecerea închinată celei mai mari sărbători a poporului nostru, au reușit pentru prima oară să depășească planul de producție.

Așa arată uzina noastră astăzi. Iar dacă vreți să știți cum va arăta ea peste cîțiva ani, închipuiți-vă pretutindeni șiruri de mașini automate, lucrînd singure sub supravegherea oamenilor în salopete strălucind de curățenie. Oamenii aceia de cea mai înaltă calificare veți trebui să deveniți voi...

„Șirul de pionieri care-l însofește pe maestrul comunist Manole Cornea privește totul cu ochii mari, plini de încîntare. Ar vrea să vadă trecînd zilele mai repede și să înceapă, conduși de maistri-instructori, munca alături de colectivul minunat al acestei uriașe cetăți industriale care poartă cu cinste numele marii sărbători a eliberării.

AL. CIUCĂ

Laboratorul de chimie al școlii medii nr. 2 din Galați, ca multe alte laboratoare cu care sînt înzestrate școlile noastre, oferă elevilor condiții din cele mai bune de învățatură

IZVOR DE CADRE PENTRU CONSTRUIREA SOCIALISMULUI

Sînt 18 ani de cînd, în patria noastră liberă, se înalță edificiul măreț, de neclintit, al noii orînduirii. Constructori harnici, sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, așează unul după altul mari blocuri de granit, cimentate în căldura muncii libere și creatoare a patriotismului însufleșit.

Acești constructori de nădejde, fie că lucrează la strung sau pe tractoare, în mină sau la furnal, în laborator sau în clasă, au crescut și s-au format, în marea lor majoritate, o dată cu construcția mărețată a patriei socialiste, în școala nouă a regimului democrat-popular.

Creată prin reforma inițiată de partid, înfăptuită sub conducerea acestuia în anul 1948, școala nouă a devenit principalul izvor de cadre necesare operei de construire a socialismului în Republica Populară Romînă. Generalizarea învățămîntului de 7 ani a constituit la noi veriga principală în dezvoltarea învățămîntului pregătitor de muncitori, tehnicieni, ingineri și specialiști. Pe baza școlii de 7 ani s-a dezvoltat învățămîntul mediu, care cuprinde astăzi de aproape zece ori mai mulți elevi decît în anul 1938.

Școala de 7 ani și școala medie au asigurat și asigură an de an un număr tot mai mare de absolvenți care pășesc mai departe, spre școli profesionale și tehnice, spre instituturile de învățămînt superior. Grăitoare în această privință sînt chiar și numai cîteva cifre care ilustrează situația din ultimul an școlar, comparativ cu cea din anul 1938/1939: învățămîntul profesional — 167.000 elevi față de 39.000; învățămîntul tehnic — 44.600 elevi față de 14.000; învățămîntul superior — aproape 84.000 studenți față de 26.489.

Aceste cifre nu spun însă totul. Dincolo de ele se află numeroase promoții de muncitori, tehnicieni și ingineri, de medici și cercetători care lucrează astăzi în toate ramurile economiei naționale și culturii, ce s-au dezvoltat în ritm susținut.

Dar nu numai cifrele sînt altele, ci și profilul lor e altul.

Ce pregăteau școlile profesionale în trecut? Un număr restrîns de muncitori pentru cele cîteva ramuri ale industriei extractive sau prelucrătoare, și acestea destul de înapoiate. Ce pregătesc astăzi școlile profesio-

nale? Cadre de muncitori calificați pentru un număr incomparabil mai mare de meserii, strîns legate de tehnica modernă, meserii dintre care multe nici nu existau în trecut și care deservesc, în primul rînd, ramurile de bază ale industriei noastre socialiste. S-au pregătit în ultimii ani și se pregătesc în prezent zeci de mii de muncitori pentru industria siderurgică și construcția de mașini, pentru industria minieră și electrotehnică, pentru industria chimică și a construcțiilor.

Același lucru se poate spune și despre învățămîntul tehnic, care pregătește nu numai cadre tehnice medii, ci și muncitori de înaltă calificare pentru ramurile moderne ale industriei noastre. O contribuție deosebită a adus școala regimului democrat-popular și în pregătirea cadrelor necesare agriculturii noastre socialiste. După cum se arăta în Raportul prezentat de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din aprilie 1962, în ultimii 15 ani au fost pregătite pentru agricultură peste 14.000 de cadre cu studii superioare, 25.000 de cadre tehnice medii și peste 100.000 de mecanizatori și alți muncitori calificați prin școli profesionale și cursuri de calificare.

La rîndul lui, învățămîntul superior — care, față de 16 instituții cu 33 facultăți, cîte erau în 1938, cuprinde astăzi 47 instituții cu 164 facultăți și numeroase secții de specializare — a pregătit în acești ani, pe lîngă un număr de ingineri și alte cadre tehnice superioare, un mare număr de profesori de diferite specialități, ceea ce a permis încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani.

Sarcini și mai mari stau în fața școlii noastre în viitor, atît în ceea ce privește pregătirea unui număr sporit de cadre pentru toate ramurile economiei naționale și culturii, cît și în privința ridicării nivelului lor științific, tehnic și de cultură generală.

În anii 1960—1965, după cum reiese din Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., se vor pregăti în școlile profesionale și vor intra în producție noi cadre de muncitori calificați, în număr de circa 260.000. În acest scop pînă în anul 1965 numărul elevilor admiși în anul I al școlilor care pregătesc muncitori califi-

cați va trebui să crească de peste 2,5 ori față de 1959. Învățămîntul tehnic va trebui să dea economiei naționale în acești ani peste 100.000 de noi cadre tehnice medii, iar învățămîntul superior va pregăti circa 54.000 cadre cu studii superioare.

Unul dintre obiectivele principale ale școlii îl constituie pregătirea cadrelor pentru agricultură, a cărei colectivizare s-a încheiat în acest an marcînd o victorie de însemnătate istorică. Astfel, pînă în 1970 numărul de cadre tehnice agricole cu o pregătire medie va trebui să crească de la 21.000, cîte sînt în prezent, la aproape 59.000. În acest scop au fost create școli tehnice agricole cu durată de 4 ani, care își încep activitatea în noul an școlar.

De asemenea, în aceeași perioadă vor fi pregătite 9.400 cadre cu studii agricole superioare, aproape 100.000 de mecanici agricoli, precum și un însemnat număr de maistri mecanici, ingineri mecanici și alți specialiști.

Trecerea la învățămîntul general și obligatoriu cu durată de 8 ani, începînd cu clasele I—V, din anul școlar 1961—1962, va permite școlii tineret de vîrstă școlară să absolve, din anul 1964/1965, cel puțin 8 clase, ceea ce va contribui în mod efectiv la ridicarea nivelului de cultură al întregului popor. În același timp, introducerea predării în învățămîntul de cultură generală a unor discipline legate strîns de producția industrială și agricolă, contribuie în mare măsură la pregătirea tineretului pentru viață, pentru munca productivă. Absolvenții clasei a VIII vor avea astfel posibilitatea să cunoască de pe băncile școlii problemele de bază ale producției, să se înarmeze cu bogate cunoștințe și deprinderi.

Pregătind tineretul pentru viață, dînd industriei, agriculturii și culturii cadre de muncitori, tehnicieni și specialiști, școala din Republica Populară Romînă se achită cu cinste de sarcina încredințată de partid și popor.

Prin contribuția pe care o aduce la opera de desăvîrșire a construcției socialiste ea se situează astfel la loc de frunte, bucurîndu-se de o înaltă apreciere din partea partidului, a tuturor oamenilor muncii.

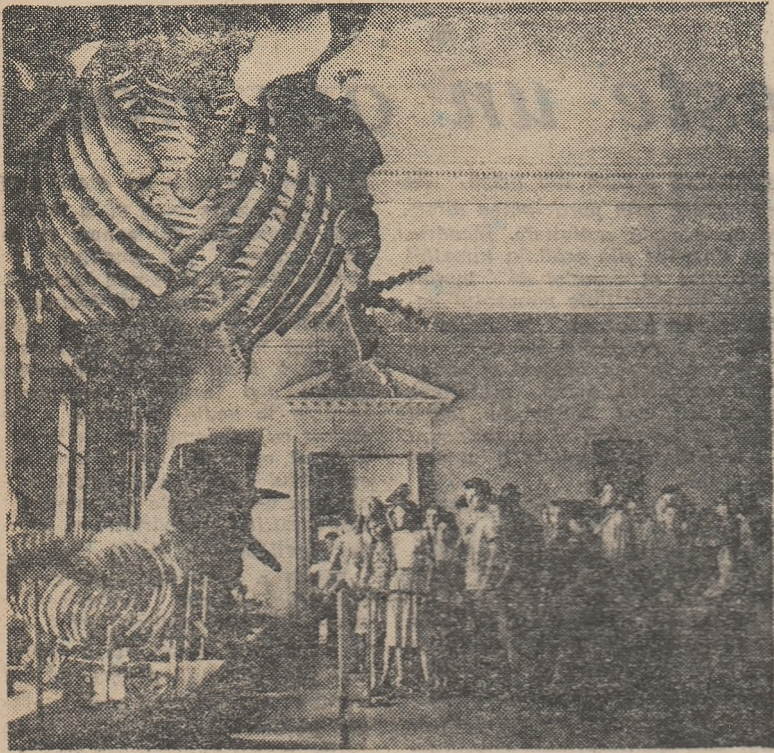
C. MINCA

Ucenicii școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Iosif Rangheț” din Arad sînt îndrumați cu dragoste și pricepere de cei mai buni muncitori

Ceva despre predarea cunoștințelor de istorie la clasele I-IV

Elevi din regiunea Maramureș în vizită la muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa”

REZULTATE POZITIVE

În anul școlar 1961/1962, în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară au funcționat patru școli medii de cultură generală cu instruire în producție — două la Tg. Mureș, una la Odorhei și una la Gheorghieni.

Îndrumată de organele de partid, secția de învățământ a regiunii a acordat în tot cursul anului o atenție deosebită acestor școli. Astfel, un inspector metodist din cadrul secției a primit sarcina de a se ocupa în mod special de activitatea lor. Secția de învățământ regională a organizat brigăzi care au controlat munca școlilor cu instruire în producție. Tot în ajutorul acestor școli, cu sprijinul comitetului orașenesc P.M.R. s-a organizat în orașul Tg. Mureș o consfătuire la care au participat — pe lângă directori și cadre didactice — muncitori frunțași, ingineri, tehnicieni, directori de întreprinderi, precum și secretari ai organizațiilor P.M.R., sindicale și de U.T.M. din întreprinderile în care elevii și-au efectuat practica. Consfătuirea a contribuit la întărirea colaborării între școlile cu instruire în producție și întreprinderi, ducând astfel la mai buna desfășurare a practicii.

Ca urmare a tuturor acestor măsuri în școlile cu instruire în producție din regiune s-au obținut o serie de succese. Conducerile lor și-au orientat tot mai mult munca spre buna organizare a experimentului. De pildă, conducerea Școlii medii „Dr. Petru Groza” din Odorhei și întregul colectiv pedagogic al acestei școli au acordat permanent sprijin metodic inginerilor din producție care au predat cunoștințele de tehnologie. Aceștia au primit ajutor în întocmirea planurilor de lecții, în organizarea verificării cunoștințelor elevilor etc. Elevii

tuturor școlilor experimentale au fost repartizați în producție pe lângă cei mai buni dintre muncitori, urmărindu-se ca ei să lucreze efectiv. Bune rezultate s-au obținut în această direcție la Școala medie din Gheorghieni. Elevii acestei școli, care și-au desfășurat practica la filatura din localitate, au contribuit, de pildă, la reducerea timpului de curățire a fleyerelor cu 15 minute de fiecare schimb. Elevii școlilor medii „Unirea” și „Papiu Ilarian” din Tg. Mureș, care au lucrat la întreprinderile „Electromureș” și „Encsel Mauriciu”, și-au adus de asemenea contribuția la realizarea planului de producție. Acest lucru a fost posibil și datorită faptului că în timpul anului școlar s-a asigurat trecerea lor de la o mașină la alta pe baza unui plan de rotație judicios întocmit.

Colectivele didactice ale școlilor cu instruire în producție s-au preocupat îndeaproape și de legarea strânsă de producție a unor obiecte cum sint fizica, chimia, matematica, desenul, căutând ca temele și problemele date în cadrul acestor obiecte să țină seama de profilul întreprinderilor în care elevii fac practica. De pildă, profesorii de matematică de la Școala medie „Dr. Petru Groza” din Odorhei au dat elevilor să rezolve probleme legate de specificul întreprinderii de industrie frigorifică în care au lucrat ei. Pentru a se adînci această legătură, pe viitor vor trebui create posibilități ca toți profesorii de matematică, fizică, chimie etc. să poată asista la lucrările practice ale elevilor. În acest scop conducerile școlilor medii cu instruire în producție vor trebui să întocmească astfel orarul, încît să asigure realizarea interesanțelor propuse.

Istoria apare ca obiect de învățămînt independent abia în clasa a IV-a. Dar elevii sînt familiarizați cu unele cunoștințe din domeniul ei încă din primele trei clase ale școlii elementare, unde li se predau lecții de citire cu conținut istoric. La aceste lecții, cu un accentuat caracter educativ, învățătorii cu o bună experiență folosesc ca metodă de bază povestirea, urmată de citirea textului din manual. Folosirea cu precădere a povestirii în asemenea lecții se întemeiază pe faptul că ea permite să se schițeze mai bine ideile principale, să se introducă explicații suplimentare necesare înțelegerii unor expresii sau cuvinte necunoscute din text, fără a se face pauze și a se întrerupe ideea de bază; de asemenea, se poate folosi în mai mare măsură un ton

expresiv, adecvat pentru ilustrarea și sublinierea evenimentelor prezentate, ceea ce contribuie la trezirea unor stări emoționale puternice.

Folosirea povestirii ca formă de expunere a cunoștințelor de istorie în primele trei clase nu exclude însă citirea textului respectiv din manual. Dimpotrivă, citirea urmează cu necesitate povestirii, iar aceasta ușurează procesul lecturii corecte, expresive, deoarece elevii cunosc deja conținutul textului și pot sesiza ideile principale.

Folosind povestirea în predarea cunoștințelor de istorie, învățătorii cu experiență introduc elemente proprii predării istoriei ca obiect aparte, familiarizîndu-i pe elevi în mod treptat cu specificul acestuia. Astfel ei sînt pregătiți pentru desfășurarea lecțiilor de istorie în clasa a IV-a, mai ales în prima parte a anului școlar.

Pentru a realiza o continuitate în predarea istoriei în școala elementară, numeroși învățători folosesc și la clasa a IV-a, cu deosebire în prima parte a anului școlar, unele elemente specifice predării cunoștințelor de istorie la clasa a III-a, îndeosebi imbinarea povestirii cu citirea după manual, greutatea căzînd, în mod treptat, pe povestire.

Manualul de istorie pentru clasa a IV-a oferă posibilitatea realizării unei sistematizări judicioase în expunerea materialului, fiecare lecție fiind împărțită în subcapitole. Această împărțire se poate păstra atît cu prilejul povestirii conținutului temei, cît și atunci cînd are loc lectura lecției din manual. La lectură se insistă asupra fiecărui subcapitol în parte, scoțîndu-se ideile esențiale, sesizate de elevi încă din povestirea învățătorului. Aceasta îi pregătește pe elevi pentru activitatea cu manualul în studiul lor individual.

Pentru a nu obosea pe elevi cu o povestire prea lungă și pentru a le menține trează atenția, numeroși învățători împart povestirea în fragmente logice și fac scurte fixări parțiale după fiecare frag-

ment, folosind în acest scop și conversația. De asemenea, dă rezultate bune întrebîntarea unor materiale intuitive, precum și introducerea în cuprinsul povestirii a unui material beletristic în strînsă legătură cu conținutul temei (de exemplu citeva versuri sau o descriere literară sumară).

Procedînd în felul arătat mai sus, mulți învățători izbutesc să asigure o bună pregătire a elevilor lor pentru studiul istoriei în clasa a V-a și în clasele următoare, unde specificul predării istoriei impune în măsură tot mai mare folosirea povestirii ca metodă de predare. Ei folosesc în acest scop și alte procedee. Unul dintre ele este, de exemplu, întocmirea la tablă a unei scheme pe baza lecției. Aceasta îi ajută mult pe elevi nu numai la sistematizarea cunoștințelor, ci și în ceea ce privește luarea notițelor. Pentru a-i deprinde pe elevi cu extragerea ideilor principale din povestirea cu caracter istoric în vederea luării notițelor, învățătorii cu experiență îi antrenează în mod treptat să-și aducă aportul la elaborarea schemei de la tablă, făcînd să crească mereu gradul de independență al copiilor în desprinderea ideilor principale ce vor figura în schemă.

Pe măsură ce elevii își formează priceperea de a-și lua notițe și a întocmi schemele ei trebuie să fie îndrumați și în ceea ce privește folosirea justă a acestora în pregătirea lor pentru lecții, căci există la ei adeseori tendința de a învăța exclusiv din caiete și de a neglija manualul. În acest scop este utilă recomandarea pe care o fac unii învățători elevilor, de a folosi notițele luate în clasă concomitent cu manualul.

Desigur că ceea ce se poate realiza în clasa a IV-a în privința înarmării elevilor cu deprinderea de a-și lua notițe constituie numai un început, această muncă trebuind continuată în clasa a V-a.

ION ȘERDEANU
Lector la I.P.C.D. — București

Munca independentă a elevilor la lecții

În ultimul timp m-a preocupat mult problema intensificării muncii individuale a elevilor la lecții.

Am folosit în acest scop procedee variate. Uneori, după ce expuneam eu însumi o parte din lecție (de exemplu, la zoologie, o clasă de animale), ceream elevilor să studieze independent o altă parte a lecției timp de 10 minute și să răspundă în scris la unele întrebări. De pildă, studiind cu elevii încrengătura „Protozoare” am predat clasa „Flagelate” prin metoda conversației combinată cu metoda demonstrației, folosind planșe și desenul pe tablă. Apoi am dat elevilor, ca muncă independentă în oră, lectura fragmentului din lecție în care se vorbea despre rizopode și le-am cerut să arate prin ce se deosebește amiba de euglenă.

În general am căutat ca, sprijinindu-mă pe materialul studiat anterior de elevi și pe materialul didactic folosit curent la lecții, să dirijez gîndirea elevilor în direcția dorită. De exemplu, atunci cînd am predat sistematica plantelor am repartizat la fiecare două bănci câte o plantă de ierbar, cerînd elevilor s-o studieze cu atenție pentru ca apoi, prin întrebări, să scot împreună cu elevii caracterele generale ale genului sau familiei.

Am observat că lecțiile care se bazează pe asemenea procedee, devin mai atractive și contribuie totodată la înarmarea elevilor cu deprinderi de a conștientiza, de a extrage esențialul.

Prof. VALENTIN CIOBANU
Școala medie „Unirea” — Brașov

La biblioteca amenajată pentru ei în parcul Herăstrău copiii citesc minunate cărți

PARTID

Te văd, partid, un iscusit zidar
Ce-n fiecare ceas și-n orice clipă
Durezi un edificiu temerar,
In timp ce altul gându-ți infiripă.

Te-aud, partid, în zvon de cîntec nou
Născut în mari uzine, pe ogoare
Ți-aud, partid, al glasului ecou
Răzbind spre poarta erei viitoare.

Și ești, partid, ca stîncă de granit
Înfiptă-adînc în creștetul de munte,
Scăldat-n cerul 'naltului zenit,
Netemător stihiiile să-nfrunte.

O stîncă ești, ce cu tăria ei
A îmblînzit minia aspră-a firii,
Aprins-a miriade de scînteii
Și stăpînește taina nemuririi.

Prof. OLIVIU NEGOIȚA

Cuvîntul Partidului

Am ascultat un vers,
Se înălța ca o flacără,
Cînd fulger, cînd vîlvătaie
Cînd orgă, cînd nai!
Izbucnea și cînta!
Și după el, oamenii,
Cîntau și ei!

Am ascultat un vers,
Picura ca o poveste
Cu luceferi de-ojele
Răsuna și cînta!
Și-odată cu el, oamenii,
Cîntau și ei!

Am ascultat un vers,
Cădea ca o ploaie de vară
Peste codri și pașii,
Baraje și turnuri,
Și inima mea îl cînta!
Ba cînta Patria,
Toată, într-un vers!

Prof. MARIANA FILIP SĂRĂȚEANU

Prof. ION CİRDEI:

„Calea Griviței” — azi

O POVESTE ADEVĂRATĂ

După lupta îndirjită de la Porțile de Fier, unde se repede furioasă în colțurile de stîncă rămase neclintite încă de veacuri, Dunărea se liniștește treptat în tovărășia peisajului odihnit al șesurilor de miază-zi. Sub fruntea bătrînelui Danubiu umbrele se limpezesc, în timp ce adîncurile lui duc spre „marea cea mare” trofeele necurmătei lupte cu munții și malurile. La Galați Dunărea este somnolentă, cu privirea întoarsă înlăuntru, spre cine știe ce amintiri. Frumusețea ei pierde din spontaneitatea și strălucirea tinereții, dar cîștigă în imensitatea adîncimii. Acolo am aflat, într-o seară, istoria destinului unui om.

Povestitorul era un copil în ochii cărui se împleteau șesurile moldovene cu strălucitoarele undiri ale Dunării, verdele închis cu galbenul auriu. Dar povestea era cunoscută de toți copiii din satul lui și chiar de mulți alții din comunele învecinate. Era o poveste adevărată, din rîndul celor care nu se uită niciodată. Iată-o pe scurt:

Era în 1944, imediat după 23 August. Hoardele fasciste se retrăgeau în panică sub loviturile necruțătoare ale armatei sovietice și ale ostașilor romîni. În comuna Foltești, primii soli ai armatei sovietice eliberatoare, doi ostași și un locotenent, zîmbeau fericiți, în fața școlii din sat, valului de entuziasm și flori cu care erau primiți de populație. Dar un glonte fascist a curmat cu brutalitate zîmbetul și viața lui Iuri Vladimirovici Klișin, locotenentul în vîrstă de numai 22 de ani, chiar acolo, în fața școlii.

De atunci au trecut 18 ani. Copiii din vremea aceea au devenit oameni maturi, iar maturii de atunci sînt azi oameni în vîrstă. Nimeni n-a uitat însă zîmbetul

ofițerului sovietic. Acolo, în fața școlii, se înalță un mormînt de erou, înconjurat de flori, simbol al jertfelor depuse pentru eliberarea patriei noastre. Acolo, în jurul mormîntului lui Klișin, pionieri și școlari ascultă povestirile instructorului superior despre luptele duse pentru eliberarea patriei noastre, despre frăția de arme romîno-sovietică și despre marea prietenie care leagă poporul nostru de popoarele Uniunii Sovietice.

De curînd, la școala din Foltești, s-a primit o scrisoare din îndepărtata taiga siberiană. O învă-

țătoare în vîrstă, mama lui Iuri, se interesa de mormîntul fiului ei. I-au răspuns pionierii. Iuri trăiește în inimile noastre și ne luminează toate faptele — au scris ei.

Am ascultat toate acestea, privind în ochii micului povestitor. Luminițele lor erau scăldate de umezeala duioșiei și recunoștinței. Iuri — ostașul sovietic — este pentru el, ca și pentru toți copiii patriei, simbolul eroului care și-a jertfit viața pentru libertatea și fericirea popoarelor.

GH. CS.

Baladă pentru vioară

Dac-auzi cum cîntă vioara
Și-o baladă pe coarde-nfiripă,
Să asemeni vioara cu țara
Înflorind cu fiecă clipă.

De-o să vezi cum zburdă arcușul
Triluri dulci înjghebind în stel,
Să asemeni arcușul cu omul
Dînd țării fața nouă a ei.

Iar balada l-a patriei ie,
Cu imens necuprinsul șantier,
Cu palate și blocuri o mie
Înălțîndu-se mindrie spre cer.

Să asemeni balada cu viața,
Imn de-azur, însořit, dimineața!

Prof. PETRU D. POPESCU

ÎMPLINIRE

Au fost odată
Strigăte-n marea de flăcări
Cîntecule, puse la zid,
Rămîneau necîntate.

Dar mereu
Stîndardul roșu
Arăta mulțimii
Înălța culme a libertății.

Apoi zorii răsăritului s-au ivit
Și s-au răsărit
Ca o harfă de lumină.
Soarele a izbucnit în țării

Și fiecă stea, fiecă zîmbet
Zvîcnea în singele nostru
Cu flacăra izbînzii
Ce se aprindea în fiecă gînd.

De-atunci,
Cu ochii albaștri de-August
Respirăm liber în cîntec și soare.
Iubim.

CIFRE ȘI FAPTE

● Ca urmare a preocupării permanente a Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului R. P. Romîne, rețeaua școlilor din învățămîntul de cultură generală numără azi 15.638 de unități școlare. Acestea au cuprins, în anul școlar 1961/1962, 2.808.239 elevi. În fiecare comună există azi una sau mai multe școli de 8 ani. Numărul școlilor medii a crescut, de asemenea, considerabil. În timp ce în anul 1938 numărul elevilor care frecventau școlile medii se ridica la abia 29.004, numărul elevilor care au urmat în anul 1961/1962 aceste școli este de 268.372.

● Numărul învățătorilor și profesorilor care au predat în anul 1938 în învățămîntul de cultură generală era de 46.435.

● În învățămîntul profesional, tehnic și tehnic de maiștri au studiat în acest an școlar 223.890 elevi, față de 53.996 în 1938.

● Dacă în anul universitar 1938/1939 existau 16 instituții de învățămînt superior cu 33 de facultăți, repartizate în 4 centre universitare, în prezent avem 46 instituții de învățămînt superior, cu 164 de facultăți, repartizate în 13 centre universitare. Numărul studenților admiși în facultăți este de asemenea în continuă creștere. În anul universitar 1961/1962 au urmat cursurile aproape 84.000 de studenți, față de 26.489 în 1938, ceea ce înseamnă o creștere de peste 3 ori. Numai la începutul anului universitar 1961/1962 au intrat în anul I aproape tot atîția studenți cît existau în întregul învățămînt superior în

calificare pentru economia națională, au fost create noi institute politehnice, tehnice și agronomice. Astfel, față de cele 3 institute politehnice cu 9 facultăți și 9 secții de specializare cîte erau în 1938, astăzi funcționează 10 institute politehnice și tehnice superioare, cu 38 de facultăți și 104 secții de specializare, precum și 5 institute agronomice în București, Timișoara, Iași, Cluj, Craiova.

● Traducîndu-se în viață prevederile hotărîrilor partidului și guvernului, s-a dezvoltat neconținut baza tehnico-materială a școlii. În acest scop se cheltuiesc anual zeci de milioane de lei. Numărul sălilor de clasă construite în cursul anilor 1960 și 1961 este de 6.958, cu 268.854 de locuri. Numai pentru anul școlar viitor...

